

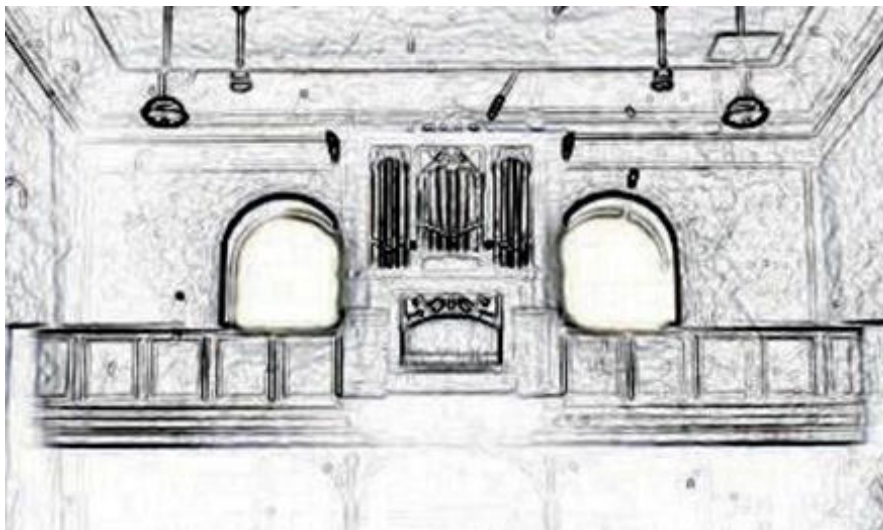
Sajátos nevelési igény – SNI

Egyre többet és egyre több gyerekkel kapcsolatban halljuk ezt a mozaikszót, amelytől szülők és nevelők is sokszor összerезzennek. Jaj, mi van a gyerekemmel, mi a baja, miben van lemaradva, biztos ki fogják közöszíteni a többiek, mondják a szülők. De a pedagógus is megijed, egy újabb gond, egy újabb plusz feladat, a többire is alig tudok figyelni - mondja. Persze, ez nem csak egy pedagógiai szakkifejezés, a szó mögött sok-sok emberi sors, betegségek és sérülések vannak. Valójában mindannyian azt szeretnénk, ha mi nem lennénk SNI-sek, nem lennénk problémásak. Ha a többiekhez, az egészségesekhez tartoznánk. Na, de kik azok? Kik a problémamentesek, kik az egészségesek? Csodálom azokat a pedagógusokat – mert igenis vannak ilyenek -, akik finoman és megértően tudnak figyelni azokra a gyerekekre, akik testükben, szellemükben, lemaradásukban hordozzák egész emberi létünk lényegét, hogy sajátos nevelési igényűek vagyunk. Aztán belegondolok, hogy Jézus összes tanítványa ilyen volt. A többségük figyelemzavaros. Hányszor kellett Jézusnak ugyanazt a dolgot elmagyaráznia, hányszor engedték el fülük mellett tanításait? Tele voltak problémával, szövegértésben sem voltak túl jók, a régi, kívülről tudott igét sem értették, úgy kellett Jézusnak elmagyarázni nekik sokszor, mint az emmausi tanítványoknak. Úgy voltak egy csapat, hogy Jézusnak mindegyikre külön-külön kellett figyelnie, mert mindegyik sajátos igénnyel állt elő, mint ahogy mi is más-más igénnyel állunk elő. Mások a vágyaink, a félelmeink, beilleszkedési problémáink vannak és nem értjük a szöveget, nem csak a nagy szavakat, de sokszor az egyszerű kijelentéseket sem. Mindannyian más nyelven, más szavakkal, más gesztusokkal, más hittel keressük a Végtelent. És a Lélek az, aki ebben a zűrzavarban mindannyiunkra figyelni tud, és mindenkit ért, és tudja és elfogadja, hogy mindannyian SNI-sek, sajátos nevelési igényűek vagyunk. És ha néha-néha megértjük egymást, ha össze tudunk nevetni, ha tudunk egymásra figyelni és közösséggé tudunk formálódni, akkor ez az Ő munkája, a Lélek ereje.

Ócsai Zoltán

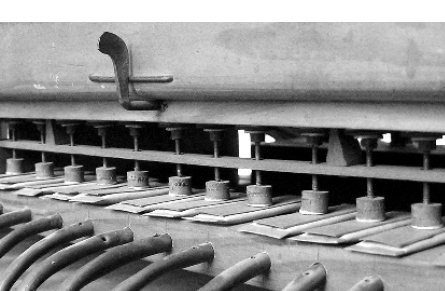
ORGONÁINK TÖRTÉNETE

(az 1938-as orgona stilizált képe)

Az 1875-ben felépült templomunkba még abban az évben Angster József készített orgonát, mely korai munkái közé tartozott. A 15-ös opus számmal jelzett orgona egymanuális, (egy billentyűsoros), 6 regiszteres, (6 sípsoros), mechanikus, csúszkaladás rendszerű volt, melyből egy regiszter szólt a pedálon. Az igényesen elkészített orgona nagy óntartalmú sípjait az első világháborúban rekvirálták, később horgany sípokkal pótolták. Ez az orgona szolgálta a gyülekezetet 1938-ig, amikor is szétbontották, mert igény volt egy nagyobb, korszerűbb orgonára. Az orgona szálladáinak és játszóasztalának felhasználásával készült a báti templom orgonája, ami ott jelenleg is megtalálható.

Pécsett maradt az orgona külső háza és a sípok egy része. Ennek felhasználásával épült 1938-ban az új pneumatikus rendszerű orgonánk. A pneumatikus rendszer a századforduló után terjedt el az orgonaépítésben, egyszerűbb és olcsóbb volt az orgonák előállítására, valamint könnyű volt a billentyűzet mozgatása, és ezzel könnyebb volt az orgonajáték.

A pneumatikus rendszer lényege: a billentyű lenyomásakor az orgonista egy szelepet nyit ki a játszóasztalon, ahonnan egy ólomcső vezet a síp szálladához. Az ólomcsövön áramló szél nyitja a síp vezérlő szelepet, a fúvócskát, és utat enged a fúvóból érkező nagy mennyiségű szélnek, ami a sípot megszólaltatja. Bármilyen egyszerűnek is tűnik, azért összességében ez is egy igen bonyolult szerkezet!

A pneumatikus rendszer előnyei mellett hátrányok is mutatkoztak, mivel a levegő összenyomható, a síp megszólalása késik! Nem véletlen mondják a pneumatikus rendszerű orgona ellenzői: „először eljátszom a darabot, majd lemegyek és meghallgatom.”

De ha már szakmai részekre is kitérek, érdemes megemlíteni a fejlődés útját, a pneumatika után jött az elektronikus vezérlés, majd viszonylag rövid „tündöklése” után az elmúlt évtizedekben az orgonaépítők újra visszatértek a mechanikus orgonák építéséhez. Minderre a technikai eszközök fejlődése, a gépi megmunkálás pontossága teremtette meg lehetőséget.

Visszatérve templomunkra, a harmincas években nagy tervek születtek a templomhoz illő orgona megépítésére. A legnagyobb 16 regiszteres volt, de ekkor az orgonaszekrény mindhárom ablakba beletakart volna, a játszóasztallal szinte teljesen elfoglalta volna a karzatot.

A végső döntés szerint kétmanuális (két billentyűsoros), 11 regiszteres (11 sípsoros) orgona készült el 1168-as opus számmal jelezve, mely jelzést a 2010-es felújításkor a szálladán még megtaláltunk.

A játszóasztal elhelyezése érdekében középen a karzatot kibővítették. A korábbi orgona szekrényét megmagasították, hátra kitoldották, a szekrény a falig ért, így már nem lehetett mögötte átjárni. A pedálmű két regiszterének nagy sípjai, helyhiány miatt a középső ablakmélyedésbe lettek „beszorítva”, ahonnan nehezen jött elő a mély regiszter hangja.

Sajnos erről az orgonáról sincs közölhető fényképfelvétel, mindössze egy interneten fellelhető, igen gyenge minőségű fotó áll rendelkezésre. De erre az orgonára már többen emlékezünk a gyülekezet jelenlegi tagjai közül, magam is sokat jártam a karzaton, gyerekként sokkal nagyobb élmény volt Kismányoki Károly kántorunk orgonajátéka közelében a másfél órás istentiszteletet

végighallgatni, mint a földszinten állva, mert gyermeknek ritkán jutott ülőhely, annyian voltak a vasárnapi istentiszteleten.

Nagy gond volt a karzat egyik oldaláról a másikra átjutni, az orgona játszóasztalán keresztül vezetett az út, nem kis problémát okozva ezzel kántorunknak, és a kórus se tudott megfelelően helyet foglalni a karzaton.

Majd jött 1958, ami nagy változást hozott gyülekezetünk életében, megérkezett Balikó Zoltán tisztelendő úr Diósgyőrből, és hamarosan nagy tervek születtek templomunk megújítására, átalakítására. Máig sem értem, honnan volt ez a gigantikus erő a gyülekezetben! Gondoljunk egy kicsit bele az akkori történelmi helyzetbe. Két évvel vagyunk az 1956-os tragédia után, óvatosan fogalmazva is igen kedvezőtlen a társadalmi helyzet egy templom nagy léptékű fejlesztésre. És mégis elindul a változás!

(konfirmáció 1959-ben)

Templomunk 1960-ban új arculatot kapott, a mintásra festett falak fehérre változnak, az oltár előtti kerítést elbontják, ne legyen senki elzárva az oltártól, a mindig bezárt biblia kinyitva kerül az oltárra, a homlokzatra felkerül a szép fakereszt. Az utcafronton a kerítés elbontásra kerül, templomunk ne elzárt udvaron legyen, csak egy élire állított szép fagerenda jelzi a kerítést. A lelkészlakások és a templom közötti fapalánk választja le a belső tereket az utcától. Mindez 1960 nyarán elkészül!

Ezzel együtt az orgona is átalakításra és bővítésre kerül, az orgona három részre bontásával, „kinyílnak” a hátsó ablakok, egységes karzattér jön létre. Az orgona külső megjelenését, bővítését Vönöczky Endre, orgonaművész, gyülekezetünk tagja tervezte. A homlokzatot és az oldalfalakat orgonasípok díszítik, melynek vonalvezetése, térben való elhelyezkedése olyan, hogy a „szemet mindig középre viszi”, így az orgona térben való szétbontása ellenére is megmaradt a templom és orgona egysége. A homlokzati sípok nagy része működő síp, így az orgona szerves részét képezik. Az 1960-as nyár elején elkezdett orgonaépítés szeptemberre befejeződik, októberben Trajtler Gábor orgonaművész avatja új orgonánkat.

Az orgona új hangzású sípokot kapott, megerősítésre került a pedálmű. A 11 regiszteres orgona 15 regiszteres bővítése megvalósult, melyben 1081 síp szól. Az átalakítást Stach Mihály, az egykori Angster gyár neves orgonaépítője végezte. Segédje, Fülöp Géza végig részt vett az orgona átépítésében, ami a következő évtizedekben számunkra nagyon fontos volt, mert „Géza bácsi” a belvárosi templom kántora és orgonaépítő volt az, aki gondos munkájával orgonánkon a szükséges javításokat sok-sok éven át elvégezte. Hálásan köszönjük minden munkáját, amit gyülekezeti orgonánkért tett! Részemről külön köszönöm, hogy az orgonajavítások alkalmával „kisinasként” maga mellé fogadott, sokat tanultam tőle, sok értékes információt adott át számomra.

Orgonánk 58 éves szolgálat után megérett egy alapos felújításra. Sok-sok nehéz év és méltatlan viták után szerencsére volt aki határozottan kiállt orgonánk mellett, és tűzön-vízen át minden akadályt legyőzve vitte végig orgonánk felújításának ügyét. Ő Heinemanné Rausch Márta, a Luther Rózsa alapítvány elnökszónya, aki megtalálta Végh Antal orgonaépítő mestert, és az Aeris Orgona Kft.-t, mely azért jött létre, hogy a magyar orgonaállományt művészi szinten gondozza és fejlessze. Legutóbbi munkájukkal, a Liszt Ferenc Zeneakadémia korábban elbontott historikus orgonájának visszaépítésével szereztek mind hazai, mind nemzetközi elismerést.

Élmény nézni munkájuk minden percét, melynek eredményeként orgonánk megújult, beépítve olyan anyagokat, mely az 1960-as

átépítéskor elérhetetlenek voltak. Csak remélni lehet, hogy a felújított orgonánk az Isten dicsőségét szolgáló templomi zene céljainak még sok éven át megfelel, és szolgálja gyülekezetünket.

(Rausch Márta műemlékvédelmi szakemberekkel tárgyal)

Ui.: A cikkben közölt adatokat Fülöp Géza orgonaépítő mester mellett eltöltött idő alatt számomra átadott információkból állítottam össze. Ugyanakkor le kell írnom, nem vagyok orgonista, sem orgonaszakértő, esetleges tévedéseimért elnézést kérek mindenkitől.

Vönöczky András

Akik melletted ülnek

Gyülekezeti arcképcsarnok - Heinemann Rausch Márta

Őrzök egy gyermekkori emlékképet: édesanyámmal voltunk látogatóban az Ady Endre utcában egy kedves néninél, pár éve állt össze bennem a kép, hogy Nálatok jártunk. Mesélnél a családotról?

Igen, ott laktunk. Pécssett születtem, evangélikus szülők második gyermekeként. Édesapám, Rausch János Vasasról, édesanyám, Lang

Erzsébet Ágfalváról került Pécsre. Káldy Zoltán konfirmált, az akkori évben 42 fővel együtt. Ebből az időszakból, az ifjúsági órákról sok kedves emléket őrzök. Édesapám sok éven keresztül presbiter volt a gyülekezetben, így meghatározó lett számomra a példája, a közösségért való tevékenysége.

Arra is emlékszem, hogy szép családi házból éltetek.

Édesanyám csodálatos asszony volt, iskolából hazaérve mindig nagy rend fogadott. Kisiskolás koromban mindig a Bibliát láttam előtte, olvasgatta rövid szabadidejében. Bibliáját ma is őrzöm, széljegyzeteit olvasva hite, Isten iránti elkötelezettsége mélyen érint még ma is.

Nagyon fontosnak tartod a gyülekezetért folytatott tevékenységeidet, kiemelve alapítványi munkádat...

Igen, 2012 óta vagyok a Luther Rózsa Alapítvány kuratóriumi elnöke, amely nagy megtiszteltetés, egyúttal felelősség is számomra.

Koncerteken is többször találkoztunk, jól gondolom, hogy fontos számodra a zene?

A zene nagyon fontos számomra, lelki feltöltődést kapok

általa, örömben, bánatomban, itthoni munkavégzés közben gyakran dúdolom kedvenc énekeimet.

Melyek ezek?

Például a 443-as Vezess Jézusunk, 328-as Az Úr csodásan működik, amit nap mint nap megtapasztalok az életemben.

Zeneszereteted is motivált az orgona-projekt megszervezésében?

Igen, az orgonafelújítás témáját 2013-ban vállaltam fel, számtalan szakemberrel tárgyalva. Az intenzívebb munka 2017-ben kezdődött, amikor felerősödött bennem az érzés, hogy a gyülekezet orgonafelújítási igényét végig kell „harcolnom”. Leírni is sok lenne a számtalan tárgyalást, a hivatalok útvesztőit, de a belső ellenvélemények meggyőzése is kemény feladat volt.

Ha előről kellene kezdened, vállalnád?

Jó kérdés, a válaszom igen.

Milyen érzés, hogy most a hosszú kitartó munkád a vége felé közeledik?

Gyakran ott voltam az orgonaépítő mestereknél munkavégzésük közben, de a napokban, amikor beléptem a templomba, hallottam, ahogy a felújított orgona hangja fogadott, zengett, betöltve a templomot, és ez felemelő érzéssel töltött el.

Ma hittel vallom: „Isten segítségével hatalmas dolgokat viszünk véghez” /Zsolt. 60,14/

Márfiné Angyal Edit

Aki fölötted ül

- SIPTÁRNÉ BALÁZS HAJNALKA GYÜLEKEZETÜNK ORGONISTÁJA

Régi történet...Nem könnyű ennyi év távlatából összeszedni az emlékeket. 1969-ben költöztünk Pécsre Vas megyéből, Alsóságról. Édesapám ott volt lelkész közel 40 évig, s mellette édesanyám, mivel nem volt más, megpróbált - autodidakta módon - az orgonánál is helyállni a szolgálatban. Mikor már több éve zeneiskolába jártam, lassan átvettem tőle a gyülekezeti ének kíséretét. (Ez is egy véletlennek köszönhető: mivel év vesztés voltam, s az iskolától csak egy kerítés választott el, mindig sóvárogva néztem a volt óvodás társaimat. Azt gondoltam, ha betöltöm a 6. évet, másnap mehetek iskolába. Anyukám, látva „szenvédésemet”, s mivel az otthoni harmóniumon rendszeresen kikeresgéltem a templomban hallott énekeket, a celldömölki zeneiskola igazgatójával megegyeztet, hogy otthon elkezdi tanítani (akkoriban még nem volt zeneovi.) Apukám szívbetegsége sajnos elhatalmasodott, nem tudta tovább a szolgálatot ellátni. Egy évig a megye lelkészei felváltva helyettesítették, hogy elérje a korhatárt és kapjon nyugdíjat. Azért költöztünk ide, mivel édesanyám itt született, itt volt a rokonsága, engem pedig a győri előfelvételi után ide vettek fel a Művészeti Szakközépiskola zongora szakára. Nem alakultak optimálisan a dolgom, így a negyedik évben felvételiztem énekre, s a főiskolát már ezen a szakon végeztem. Közben minden vasárnap az orgona mellett álltam, segítettem Kismányoky Karcsi bácsinak, az orgonistánknak. Mindig csodáltam, hogy részben béna bal kezével hogyan tud mégis minden szükséges feladatot megoldani. Meg is kért, hogy a nyári szabadsága ideje alatt helyettesítem. Így ment ez éveken keresztül, kezeltem a billentyűket, ahogy tudtam. Orgonálni egy percet se tanultam. Mikor Karcsi bácsi nyugdíjba ment, Nagyági Zoltán vette át a helyét. S mikor ő meghalt- már húsz éve - mondhatni, ott ragadtam az orgona mellett. Voltak nagyon izgalmas helyzetek, pl. mikor gyülekezetünkbe látogatott Szokolay Sándor evangélikus zeneszerző. Nagyon féltém, hiszen nem voltam igazi orgonista, próbáltam is magam helyett szerezni valakit erre az alkalomra, de nem sikerült. Végül nagy kő esett le a szívemről, mert meg volt velem elégedve.

A diploma megszerzése után rögtön férjhez mentem, férjem Siptár András épületgépész mérnök. Született 2 kislányunk, Noémi és Boglárka, akik ma már –sajnos, távol innen – 2-2 kisgyerek boldog anyukái. Akkor még szinte egész vasárnapomat a templomban töltöttem, mert lementem reggel 8-ra, a 10-es istentisztelet után haza, aztán este 6-ra újra mentem. Nem volt könnyű a kicsik mellett, meg a két munkahelyen helyt állni, tanítottam Komlón a zeneiskolában és Pécsen, régi iskolámban, a Művészeti Szakközépiskolában. Később segítőtársam is akadt Tillai Zsófia személyében, akivel megosztottuk a feladatot. Mikor húgom, Magdolna hazaköltözött, őt kértem meg helyettesítésre, ha el kellett utaznom.

Az orgona számomra mindig egy kicsit misztikus, fenséges hangszer maradt. A mostani orgonafelújítás érdekes párhuzamot hozott elém: akkor emlékeztem vissza régi orgonánkra, mikor az Evangélikus Élet 2019. februári számában Fél évezredes gyülekezet címmel Alsóságrol olvashattam. Ebben a cikkben leírják, hogy édesapám megválasztása után szinte első feladatának tekintette, hogy megbízza a pécsi Angster céget a Gárdonyi Zoltán által megtervezett, 10 regiszteres orgona elkészítésével. Én ezt addig nem is tudtam, hogy a kis alsósági orgonát, ami körül kicsi korunkban még bújócskázunk is, édesapám építtette. Nagyon szerény ember volt, s mikor születtem, már 50 éves, a régi dolgokat nem nagyon emlegette. 1936-ban iktatták be lelkészi szolgálatba, és az orgona 1937. augusztus 1-jén szólalt meg először. Nem tudom, felújították-e már, emlékszem, voltak vele problémák már akkor is. Mint ahogy a mi orgonánk is megszenvedte az időjárás viszontagságait, hideg-meleg váltakozását, a nyári szárazságot, a templomfűtés sokkhatását. Sok izgalmas percet éltem át mellette, az utóbbi években már soha nem lehettem biztos, nem történik-e valami, akár menet közben is. Néha nem szólalt meg egy-egy hang, vagy két hang „összeragadt”, besípolt, vagy némelyik hangba egy másik regiszter is beleszólt... ilyenkor szóltam Vönöczky Andrásnak, akinek édesapja tervezte a II. világháború utáni orgonaátépítést, s ő Fülöp Géza bácsival, a Belvárosi templom orgonistájával karöltve megpróbált segíteni a bajon. Hiába, a háború után sokkal fontosabb dolgokra sem volt megfelelő anyag, nemhogy egy orgonafelújítására, s ennek megvoltak a hátrányos következményei.

Hogy érzem magam ott fenn? Hát...fáznak a kezeim, mert kesztyűbe csak dudálni lehet, de orgonálni nem! És néha magányosan. Mire lejövök, rendszerint már mindenki elment. Kicsit kívül vagyok az események sodrán... Néha nem is bántam, mert sokat sírtam ott fönt... nehezen viselem a konfliktusokat, s akadt belőlük néhány ez alatt a sok év alatt. Én mindenkivel jó kapcsolatban voltam, jó néhány lelkész és segédlelkész megfordult a Dischkában az évtizedek alatt. Sok mindent nem értettem, s a természetem arra predesztinál, hogy ilyenkor hátrébb húzódom, távolságot tartok, mert érzelmileg nem bírok többet elviselni. Szeretem és fontos számomra a zene, sokszor megtámogatott a nehéz helyzetekben. Bízom abban, hogy Isten vezet és jót tervezett az életem felől. Mikor már úgy érzem, minden bezárult, Ő mindig elém hoz egy újabb lehetőséget. Ez az év is egy ilyen lehetőség volt, elvégeztem Budapesten egy 1 éves lelki gondozói alaptanfolyamot. Szívesen beszélgetek emberekkel, s remélem, az ott tanultakat hasznosítani tudom majd. De a zene mindig központi helyet foglal el ezután is. Köszönöm az Úrnak ezt az ajándékát!

Siptárné Balázs Hajnalka

Barabbás útja

Pilátus előtt voltak ők ketten.

-Mit tegyek Jézussal?

-Feszítsd meg!

-Mit tegyek Barabbással?

-Bocsásd szabadon!

Barabbás felkapta a fejét erre a mondatra.

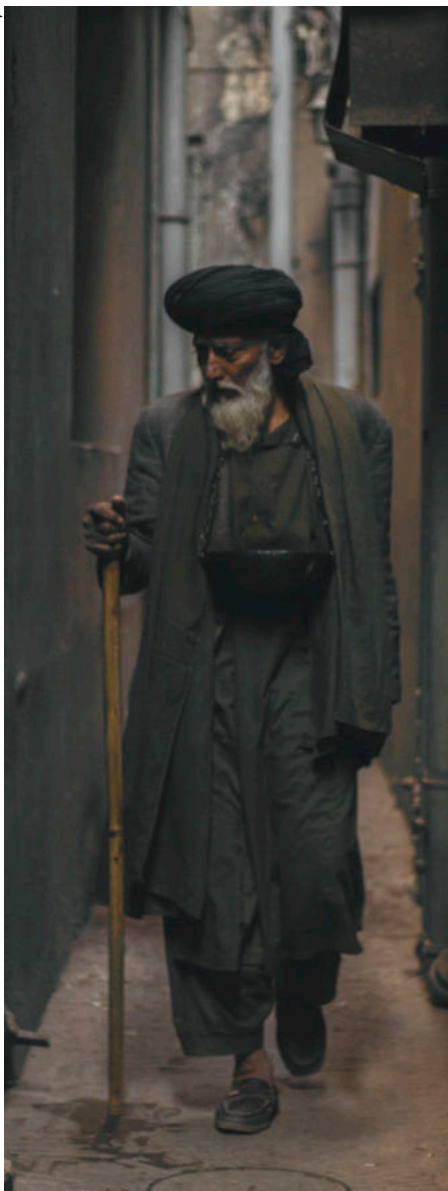
Már felkészült, hogy meg fog halni. Azt gondolta, nem jogos, hogy elfogták, mert a zsidó nép szabadságáért ölt. Nem volt benne semmi megbánás azért, amit tett, és nem félt a haláltól. Most pedig meglepetten hallotta a tömegeből a kiáltást:

-Bocsásd szabadon!

Először nem is hitte el, hogy ez tényleg megtörténik. De rögtön a tárgyalás után lerakták az emelvényről, és ő csak ott állt még mindig meglepetten. Semmi terve nem volt, hová is mehetne, hisz a halál utánra nem lehet tervezni. Egy pillanatra visszanézett arra a másikra. Jézust közrefogták a katonák, tépték, rángatták. De egy pillanatra lenézett rá.

-Menj! – mondta a pillanatása – Menj, amíg teheted!

Barabbás elindult oda, ahol a társaival találkozni szokott. Csak lesz ott pár ember, akinek megmutathatja, hogy élve megúszta ezt is. Elindult Jeruzsálem utcáin. Egyszer csak arra lett figyelmes, hogy a helytartó palotájának udvarába lát be épp. Jézust korbácsolták ott.

-Akár én is lehetnék ott – gondolta. Megérkezett a találkozóhelyre, de nem talált ott senkit. Így hát céltalanul elindult a városba újra. Csendes utcákon haladt. Majd zaj ütötte meg a fülét. Arra indult. Jézus jött szembe megkínózva, roskadozva a kereszt súlyától. Jézus felnézett rá. Azt mondta a tekintete:
-Menj, éld az életet!
Barabbás nem értette, mi mozdult meg benne. Lefordult a legközelebbi sikátorba, a falnak dől, és sírt.

Nem is tudta, hogyan jutott el a kivégzőhelyhez. Véletlenül-e vagy már szándékosan. Ott állt meg messze a három keresztől, messze a tömeegtől, messze mindentől. Ott lehetnék én is, és mégis itt vagyok.
Hirtelen megfordult, és elment.

Hetek teltek el. Pünkösöd napján merészkedett újra Jeruzsálem utcáira. A téren egy férfi beszélt arról, hogy mit tanított neki a Mester. Jézus. Jézus neve visszhangzott Barabbás fülébe. Jézus meghalt, Barabbás él. Péter azt mondta, Jézus is él. Mert feltámadt.
-Ha én haltam meg volna, én nem támadtam volna fel – ez járt Barabbás fejében.
Pétert hallgatta. Nem tudta ő sem, hogyan, de megtelt a szíve hálával azért, mert még élhet. Ő volt a háromezéből az egyik.

Janszky Köszegehy Ildikó

Pünkösdi gyülekezeti nap

Kovácsszénája

2019. június 10. (Pünkösöd hétfő)

PROGRAMOK

Reggeltől: főzés
10:00 Istentisztelet
11:00 Gyermekek és felnőttekkel való
12:30 Főzőverseny zsűrizés, sűtiméltatás
14:00 Gasztroteológiai előadás (Dr. Orosz Gábor Viktor - EHE)
15:30 Útiáldás, gyerekek szolgálatával.

A RÉSZVÉTELI SZÁNDÉKOT KÉRJÜK JELEZNI: PECS.EVIRODA@GMAIL.COM, VAGY SZEMÉLYESEN AZ IRODÁBAN. A BUSZRA VALÓ JELENTKÉZÉS AZ IRODÁBAN LÉVŐ ÍVEN TÖRTÉNIK!

FŐZŐVERSENY

KÉT KATEGÓRIÁBAN LEHET INDULNI:
GULYÁSLEVES ÉS PÖRKÖLT.
A HÚST (2 KG/NEVEZÉS) ÉS A TŰZFÁT BIZTOSÍTJUK, A TÖBBI HOZZÁVALÓT HOZNI KELL. NEVEZNI LEHET EGYÉNILEG, CSALÁDDAL, BARÁTI TÁRSASÁGGAL. KATEGÓRIÁNKÉNT EGY-EGY FŐDJUT SORSOLUNK.
A ZSŰRI ELNÖKE LOKODI ÁKOS KREATÍV CHEF.

JELENTKÉZÉS A FŐZŐVERSENYRE:
PECS.EVIRODA@GMAIL.COM

Gyülekezeti gyerektábor

2019. JÚNIUS 24-28.

Részvételi díj:
Egyházfenntartó családok számára 12.000/gyerek
Nem egyházfenntartó családok számára 17.000/gyerek
Testvéreknek kedvezmény!

Jelentkezés:
Június 16-ig a lelkészi hivatalban a részvételi díj befizetésével

A LUTHER KIADÓ ÚJDONSÁGAI KAPHATÓK AZ IRODÁBAN!

Gyülekezetünk fotópályázatot hirdet

„A Dischka” címmel.

A pályaműveket három kategóriában várjuk:

0 - 14 éves korig

14 - 18 éves korig

18 - 101 éves korig

Mindenki maximum 5 képpel pályázhat. A képek témája bármi lehet, ami gyülekezetünkhöz kötődik: épületek, csoportok, gyülekezeti alkalmak, játék, udvar.

A fotókat a

fotopalyazat.dischka@gmail.com

e-mailcíme lehet beküldeni.

Beküldési határidő május 31.

Fotópályázat

Üdülés Sopronban

Gyülekezetünk által kedvezményes pihenési lehetőség 2 fő részére a Lővérekben: 2019. augusztus 9-től augusztus 30-ig heti bontásban. Jelentkezés: Böröcz Anikónál, tel: 30/41 66 559 vagy borocza52@gmail.com címen.

Lelkészek elérhetősége:

Ócsai Zoltán 20/824-62-50

ocsaizo@gmail.com

Hajdúch-Szmola Patrik 20/620-28-20

hajduchpatrik@gmail.com

Kovács Barbara 20/218-65-04

kovacs.barbara.luca@gmail.com

Iroda:

Németh Réka 20/824-52-74

Hivatali órák minden hétköznap 14.00-17.00

Gyülekezetünk számlaszáma:
Szigetvári Takarékszövetkezet
50800111-11188568-00000000

Mit jelent számunkra az orgona?

A templomunkban felcsendülő szép énekeink, amelyek bűnbánatra, békességre, felebaráti szeretetre, önzetlenségre, alázatra, hálaadásra való törekvést munkálnak szívünkben, három fontos követelménynek tesznek eleget: szent énekek, művésziek és egyetemesek. Az orgona az a hangszer, amely énekeink szövegét az érzelmi tartalmuknak megfelelően kíséri. Így az orgonakísérettel énekelt igeszerű énekeinknek fontos a szerepük az ígéhirdetésre történő lelki felkészülésben, az igére történő odafigyelésben, Isten ígéje tartalmának átélésében, szívünkbe történő befogadásában. Kívánjuk, hogy az elmúlt hónapokban felújított orgonánk hosszú ideig betöltse az említett küldetését, valamint azt, hogy az orgonával kísért énekeink éneklése által gyülekezetünk valamennyi tagja élő közösségben lehessen Istennel.

Dr. Molnár Péter és dr. Molnár Péterné (Zsóka)

(orgonánk legnagyobb sípja)

Gondolatok a Luther Rózsa Alapítvány szerepéről

Kérdezhetjük: Mikor teszi jól a dolgát egy alapítvány, ha látható, vagy ha észrevétlenül működik és csak az eredmények látszanak? Mint minden kérdésre, erre sem egyértelmű a válasz. Jó, hogy a Luther Rózsa Alapítvány (LRA) támogatja a gyermektábort, a gyermekek Karácsonyát, az énekkar és a gyülekezet egy-egy csoportjának utazását, ünnepeinket, személy szerint a rászoruló testvéreket ... és még sorolhatnánk. Nem is mindig tudatosul, hogy a segítségben a LRA-nak szerepe van. Ez nem baj, hiszen az LRA kuratóriumában dolgozó testvérek nem azért teszik a dolgukat, hogy saját magukra irányítsák a figyelmet. A személyek annyiban fontosak: tudnunk kell, hogy amikor adomány gyűjtésért jelentkeznek, ezt a pécsi evangélikus gyülekezet nevében és érdekében teszik, mederbe terelik a segítő szándékot, mindannyiunk segítő szándékát fókuszálják, hogy oda jusson, ahol valóban a legtöbbet adhatja. Emiatt mégis jó, ha látszik a LRA. Ennek a láthatóságnak, a kuratóriumi tagok „színe lépésének” ideje Adventkor van, az ún. forróital kínálás alkalmával, amikor egyszerre mindenkire tudunk szólni. Szóra bírhatunk olyan gyülekezeti tagokat is, akik az istentisztelet után ritkán vesznek részt a templom előtti beszélgetésekben. A hidegben kicsit felmelegedni, feloldódni lehet, a szó konkrét értelmében és szimbolikusan is. Hogy érezzük: együtt lenni jó. A májusi fagyosság idején is elkelve egy kis melegség; de talán az orgonaszentelés ünnepe kárpótol bennünket. Az öröm jót tesz testnek és léleknek. Hálánkat pedig kifejezi a felújított orgona hangja, amit azzal a jó érzéssel hallgathatunk, hogy eszköz voltunk Urunk kezében.

Font Márta
LRA kuratórium tagja

A Luther Rózsa Alapítvány 1991. év december hónapjában jött létre, jelenleg is közhasznú szervezetként működik.

Célja kezdetben a gyülekezet anyagi támogatása, a hitélet és a gyülekezet „üzemeltetése”, támogatása volt. A kilencvenes évek közepén a gyülekezet orgonájának működésében már jelentkeztek műszaki problémák, melyeket időleges karbantartással igyekeztek a szakemberek elhárítani. Azonban már ekkor látható volt, hogy a végleges megoldás csak egy új orgona, vagy a jelenlegi teljes körű felújítása lehet. Ehhez a gyülekezetnek nem állt rendelkezésre elegendő forrása. Ezért 1996 évében Varsányi Ferenc, a gyülekezet lelkésze és egyben az alapítvány kuratóriumának elnöke kezdeményezte, hogy az alapítvány kezdjen gyűjtésbe. Erre a célra az alapítvány külön alszámlát (2006. 09. 12-én) hozott létre. Az adott évben 410.500 Ft adomány érkezett, ami jelenlegi értékre átszámítva közel 1 millió Ft értéket képvisel. Az adományok azóta is folyamatosan érkeztek. Így a 2018-ban elhatározott teljes körű felújításhoz a hívek 5.698.254,- Ft adománnyal járultak hozzá. Köszönettel gondolunk minden gyülekezeti tagra és szervezetre, akik lehetőségük szerinti adományukkal lehetővé tették, hogy a 2019. május 26-i orgonaszentelés méltó ünnepe legyen gyülekezetünknek.

Lénárt Péter
alapító

Légrádi Györgyné
alapító (időközben hazatért az Úrhoz)